

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/278/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116219424
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1116219424.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: SOZA, Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam, so sídlom Rastislavova 3, Bratislava, IČO: 00 178 454, zastúpeného JUDr. PhDr. Silvestrom Danóczym, PhD., so sídlom Fándlyho 7, Nitra, proti žalovanému: XL seven s.r.o., so sídlom Štúrova 12, Bratislava, IČO: 44 344 171, zastúpenému ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & PARTNERI s.r.o., so sídlom Grösslingova 50, Bratislava, o zaplatenie 40.359,94 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 15.decembra 2017, č.k. 17Ca/4/2016-171, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 40.359,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40.359,94 eur odo dňa 17.09.2016 až do zaplatenia a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vykonaným dokazovaným zistil, že dňa 24.10.2011 došlo k uzavretiu hromadnej licenčnej zmluvy medzi žalobcom a spoločnosťou XL one s.r.o. pokiaľ ide o udelenie licencie - súhlasu na použitie hudobných diel ohľadom koncertu SADE live, ktorý sa mal uskutočniť dňa 13.11.2011, pričom používateľ XL one s.r.o. bol povinný uviesť pravdivé údaje o jednotlivých druhoch vstupného a počtu miest pre divákov a súčasne zobrať na vedomie, že v prípade uvedenia nepravdivých údajov zodpovedá za prípadnú náhradu škody (čl. VI. bod 2. zmluvy). Súčasťou zmluvy bola príloha, v ktorej používateľ uviedol 40 druhov vstupeniiek v hodnote 15,90 eur, 15,91 eur, 15,92 eur, 15,93 eur, 15,94 eur, 15,95 eur, 15,96 eur, 15,97 eur, 15,98 eur, 15,99 eur, 16,- eur, 16,01 eur, 16,02 eur, 16,03 eur, 16,04 eur, 16,05 eur, 16,06 eur, 16,07 eur, 16,08 eur, 16,09 eur, 16,10 eur, 16,11 eur, 16,12 eur, 16,13 eur, 16,14 eur, 16,15 eur, 16,16 eur, 16,17 eur, 16,18 eur, 16,19 eur, 16,20 eur, 16,21 eur, 16,22 eur, 59,- eur, 69,- eur, 89,- eur, 99,- eur, 119,- eur, 139,- eur a 159,- eur. Priemerné vstupné tak predstavovalo 31,57 eur (1262,98 eur/40) a koeficient haly predstavoval 135,- eur. Žalobca na základe údajov, predložených spoločnosťou XL one s.r.o. vypočítal autorskú odmenu v sume 3.580,03 eur, ktorú vyfakturoval faktúrou č. 2111127398 zo dňa 24.10.2011. V priebehu roka 2014 (dňa 19.09.2014) žalobca zistil, že používateľ diela v rámci uzatvorenia zmluvy zo dňa 24.10.2011 uviedol nepravdivé údaje, relevantné pre výpočet autorskej odmeny. Z údajov poskytnutých spoločnosťou PRS for Music vyplýva, že v súvislosti s koncertom SADE live zo dňa 13.11.2011 bolo v ponuke pre záujemcov o koncert iba 8 druhov vstupného s tým, že v kategórii SKY BOX bolo predaných 188 vstupeniiek v hodnote á 59 eur/1 ks, v kategórii Level 6 bolo predaných 610 vstupeniiek v hodnote á 59 eur/1 ks, v kategórii Level 5 bolo predaných 1 059 vstupeniiek v hodnote á 69 eur/1ks, v kategórii Level 4 bolo predaných 2 204 vstupeniiek v hodnote á 89 eur/1ks, v kategórii Level 3 bolo predaných 530

vstupeniek v hodnote á 99 eur/1ks, v kategórii Level 2 bolo predaných 1 447 vstupeniek v hodnote á 119 eur/1ks, v kategórii Level 1 bolo predaných 635 vstupeniek v hodnote á 139 eur/1ks a v kategórii Platinum floor bolo predaných 129 vstupeniek v hodnote á 159 eur/1ks. Nestotožnil sa s námietkami žalovaného, že tabuľka s údajmi o kapacite a o cenách lístkov na koncerte, predložená spoločnosťou PRS for Music neobsahuje identifikáciu subjektu, ktorý ju mal vypracovať a podpis osoby, ktorá by zodpovedala za údaje v nej obsiahnuté, čo má za následok nemožnosť overenia pravosti dokumentu a verifikovateľnosť údajov v ňom obsiahnutých. Uviedol, že bolo v moci žalovaného predložiť dôkazy o reálnom počte a druhu vstupeniek, ktoré boli zaradené do predaja v súvislosti s predmetným koncertom a vyvrátiť tak skutočnosti vyplývajúce z e- mailovej komunikácie. Žalobca dňa 24.10.2011 uzatváral zmluvu so spoločnosťou XL one s.r.o. pričom v rámci dôvery a vychádzajúc z čl. VI. bod 2 hromadnej licenčnej zmluvy, v rámci ktorého XL one s.r.o. vyhlásila, že údaje uvedené v zmluve zodpovedajú skutočnosti, žalobca neoveroval, či údaje poskytnuté touto spoločnosťou pokiaľ ide o charakter a druh vstupeniek a kapacitu miesta, zodpovedajú aj skutočnosti. Uvedené však nemôže zaťažovať žalobcu, inak by čl. VI. bod 2 zmluvy strácal svoj zmysel. S poukazom na neprávoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 11C/251/2014 zo dňa 10.02.2016 uviedol, že žalobca odmietol uzatvárať hromadné licenčné zmluvy so spoločnosťou XL group a.s., v ktorej ako konateľ vystupuje p. J. J., ktorý bol konateľom aj v spoločnosti XL one s.r.o. pre podozrenie, že XL group a.s. taktiež neuvádza pravdivé údaje, rozhodné pre výpočet autorskej odmeny. Procesnú obranu žalovaného, týkajúcu sa popretia vierohodnosti údajov, vyplývajúcich z elektronickej komunikácie medzi žalobcom a PRS for Music zo dňa 19.09.2014, vyhodnotil ako nedostatočnú, keďže za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov (§ 187 ods. 1 C.s.p.). Nemal žiadne pochybnosti o zákonnosti a správnosti údajov, získaných žalobcom zo strany partnerskej zahraničnej organizácie kolektívnej správy práv PRS for Music, a to vzhľadom na potvrdenie tejto organizácie zo dňa 10.01.2017, v ktorom uviedla, že na základe Recipročnej zmluvy o zastupovaní, ktorú dňa 29.04.1971 uzatvorili PRS a SOZA, žalobca získal od PRS oprávnenie udeľovať potrebné povolenia na verejné predvedenie repertoáru PRS na Slovensku. Pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti, žiadnej inej slovenskej spoločnosti vykonávajúcej kolektívnu správu práv, okrem spoločnosti SOZA, neboli zo strany PRS udelené potrebné oprávnenia na licencovanie použitia repertoáru PRS v Slovenskej republike. PRS predpokladá, že všetci a akíkoľvek používatelia repertoáru PRS, vrátane promotérov koncertov na Slovensku, dodržiavajú licenčné podmienky SOZA v plnom rozsahu, vrátane licenčných sadziieb a poskytovania údajov o použitej hudbe. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 488, § 489, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, 3 Obč. zákonníka, § 190 ods. 1, 2 zák. č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon, § 18 ods. 2, § 56 ods. 1 písm. f/, § 169 ods. 4 zák.č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (Autorský zákon, čl. V. bod 1 a čl. VI. bod 2 hromadnej licenčnej zmluvy č. VP/11/29314/002 zo dňa 24.10.2011) a ustálil, že spoločnosť XL one s.r.o. sa uvedením nepravdivých údajov pri uzatváraní predmetnej zmluvy dopustila vo vzťahu k žalobcovi protiprávneho konania (§ 420 ods. 1 Obč. zákonníka), a teda žalobcovi svojím konaním spôsobila materiálnu ujmu vo forme škody (§ 56 ods. 1 písm. f/ zák. č. 618/2003 Z.z.). Žalovaný nepreukázal, že by jeho právny predchodca škodu spôsobil z nebanlivosti; naopak žalobca predložil dostatok dôkazov z obsahu ktorých vyplýva, že právny predchodca žalovaného spôsobil žalobcovi škodu úmyselne tým spôsobom, že neuviedol pravdivé údaje pokiaľ ide o hodnotu a kategóriu jednotlivých vstupeniek zaradených do predaja a kapacitu miesta v súvislosti s predmetným koncertom. Konštatoval, že XL one s.r.o. sa nemohol dopustiť chyby v písaní pri určovaní jednotlivých cien vstupného, ale na výpočet autorskej odmeny uviedol zámerne až 40 druhov vstupného, ktoré v skutočnosti nepredával; ide teda o vedomé uvedenie nepravdivých údajov s cieľom znížiť výšku priemerného vstupného v zmysle sadzobníka. Žalobcovi vzniklo právo, aby sa voči právnenému nástupcovi žalovaného domáhal náhrady škody (§ 169 ods. 4 písm. b/ zák.č. 618/2003 Z.z.). Posúdil ako nedôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovaným s odôvodením, že žalobca podal žalobu riadne a včas, počas plynutia subjektívnej dvojiročnej premlčacej doby resp. v rámci plynutia 10- ročnej objektívnej premlčacej doby. Žalobca sa dozvedel o vzniku škody dňa 19.09.2014, kedy mu spoločnosť PRS for Music oznámila relevantné informácie o hodnote vstupeniek, ich druhu a počtu predaných vstupeniek v jednotlivých kategóriách a o kapacite miesta v súvislosti s koncertom; dňa 20.09.2014 začala plynúť žalobcovi 2-ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle § 106 ods. 1 Obč. zákonníka, počas plynutia ktorej žalobca uplatnil nárok voči žalovanému, ktorý je právny nástupcom spoločnosti XL one s.r.o., a to žalobou podanou na súde dňa 16.09.2016. Žalobca tiež preukázal, že ide o škodu spôsobenú úmyselne, ktorá sa premlčuje v rámci plynutia 10-ročnej premlčacej doby, ktorá v danom prípade začala plynúť dňa 25.10.2011 a mohla uplynúť najskôr dňa 25.10.2021. Podľa časti I. bodu 3 písm. a Sadzobníka autorských odmien za používanie hudobných diel, ak by spoločnosť XL one s.r.o. dňa 24.10.2011 uviedla

pravdivé údaje o kapacite miestností (6802 miest) a o kategóriách jednotlivých vstupeniek (8 druhov), autorská odmena by predstavovala 23.760 eur a keďže spoločnosť XL one s.r.o. uhradila sumu 3.580,03 eur, vznikol žalovanému záväzok uhradiť žalobcovi sumu 20.179,97 eur, pričom žalobca si voči nemu uplatnil aj sankciu v podobe dvojnásobku rozdielu medzi autorskou odmenou vyčíslenou podľa § 56 ods. 1 písm. f/ Autorského zákona a podľa časti I. bod 2 písm. a sadzobníka, v dôsledku čoho náhrada škody predstavuje sumu 40.359,94 eur. V zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40.359,94 eur odo dňa 17.09.2016, t.j. po dni podania žaloby, do zaplatenia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že z e-mailovej komunikácie zo dňa 19.09.2014 medzi zahraničnou organizáciou kolektívnej správy práv predloženou žalobcom spolu so žalobou nevyplývalo, že by predmetná tabuľka bola prílohou e-mailovej komunikácie a s touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Nie je v moci žalovaného preukazovať obsah e-mailovej komunikácie medzi žalobcom a zahraničnou organizáciou kolektívnej správy práv, ako uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku; preukázanie pravdivosti a úplnosti tohto dôkazu bolo výlučne bremenom žalobcu. Žalobca však predložil iba spomínanú e-mailovú komunikáciu a tabuľku, ktorá údajne mala byť jej prílohou. Súd však nemal bez akéhokoľvek overenia si skutočností tvrdených žalobcom aj po námietkach žalovaného považovať túto informáciu za preukázanú. Zotrvával na svojich námietkach, že predmetná tabuľka neobsahuje identifikáciu subjektu, ktorý ju mal vypracovať a ani podpis osoby, ktorá by mala zodpovedať za údaje v nej obsiahnuté. Tieto nedostatky mali za následok nemožnosť overenia pravosti predloženého dokumentu a akéhokoľvek verifikovania údajov v ňom obsiahnutých. Odôvodnenie napadnutého rozsudku ďalej obsahuje prezumovanie motívov konania právneho predchodcu žalovaného a tiež opretie rozhodnutia o neprávoplatný rozsudok, ktorý sa navyše týkal úplne iného kultúrneho podujatia a s úplne iným usporiadateľom tohto podujatia. Údaje uvedené právnym predchodcom žalovaného v návrhu hromadnej licenčnej zmluvy podpísanom právnym predchodcom žalovaného dňa 03.10.2011 boli úplné a pravdivé, pričom v predošlej spolupráci právneho predchodcu žalovaného so žalobcom pri usporadúvaní iných koncertov bolo zvykom, že pokiaľ sa žalobcovi zdalo, že údaje v návrhoch hromadných licenčných zmlúv nie sú pravdivé, požiadal právneho predchodcu žalovaného o doplňujúce dokumenty preukazujúce pravivosť údajov uvedených v návrhoch hromadných licenčných zmlúv. Bolo teda zvykom, že po doručení návrhu hromadnej licenčnej zmluvy žalobcovi a jeho oboznámení sa s jej obsahom, žalobca návrh hromadnej licenčnej zmluvy na znak súhlasu podpísal. Inak tomu nebolo ani v tomto prípade. Žalobca dokonca poskytol právnemu predchodcovi žalovaného 30 % zľavu z vyčíslenej autorskej odmeny. Žalobca mal dostatok priestoru na preskúmanie návrhu hromadnej licenčnej zmluvy, avšak žiadne jej ustanovenia nerozporoval. V súvislosti s ním vznesenou námietkou premlčania namietal, že súd prvej inštancie konštatoval úmysel právneho predchodcu žalovaného spôsobiť údajnú škodu žalobcovi, tento úmysel si však odvodil iba z tvrdení žalobcu, ktoré neboli podporené žiadnymi dôkazmi. Posúdil tak objektívnu premlčaciu lehotu údajného nároku žalobcu ako 10-ročnú bez akéhokoľvek relevantného základu. S poukazom na § 442 ods. 1 Obč. zákonníka namietal, že ak súd prvej inštancie dospel k názoru, že údajný nárok na náhradu škody žalobcovi patrí, mal mu priznať iba skutočnú škodu v sume 20.179,97 eur.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k o dovolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania. Uviedol, že žalovaný v odvolaní opätovne poukazuje na tie isté skutočnosti, ktoré boli prejednané na súde prvej inštancie, a to nielen pokiaľ ide o vierohodnosť tabuľky s údajmi o kapacite a cenách lístkov na koncert predloženej žalobcom v konaní, ale aj pokiaľ ide o posúdenie námietky premlčania. Tabuľku s údajmi o kapacite a cenách lístkov na koncert obdržal od partnerskej zahraničnej organizácie kolektívnej správy práv, spoločnosti PRS for Music, e-mailom dňa 19.09.2014, ktorý predložil v konaní spolu s Potvrdením PRS for Music, že údaje v tabuľke poskytol spoločnosti priamo manažment britského umelca a skladateľa Sade. PRS for Music tak konala na základe recipročných zmlúv uzatvorených medzi organizáciami kolektívnej správy práv. Na základe týchto dôkazov správne súd prvej inštancie vyhodnotil predloženú tabuľku ako hodnoverný dôkaz. Žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nevyvrátil skutočnosti vyplývajúce z predmetnej tabuľky, keďže nepredložil dôkazy o reálnom počte a druhu vstupeniek zaradených do predaja v súvislosti s predmetným koncertom. Správne preto súd prvej inštancie vyhodnotil jeho obranu ako nedostatočnú, vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena. Pokiaľ ide o námietku premlčania,

poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 26.04.2017 spolu s predloženými dôkazmi, ktoré preukazujú úmysel žalovaného spôsobiť svojím konaním škodu žalobcovi, v dôsledku čoho bolo potrebné aplikovať v danom prípade 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Právny predchodca žalovaného vedome uvádzal nepravdivé údaje na výpočet autorskej odmeny, keď namiesto 40 druhov vstupného, deklarovaných v zmluve, v skutočnosti predával 8 druhov vstupného v úplne odlišných sumách, ktoré konanie žalovaného nemožno vyhodnotiť ako chybu v písaní, ale ako vedomé (úmyselné) uvedenie nepravdivých údajov s cieľom znížiť autorskú odmenu. Úmysel žalovaného dosiahnuť protiprávnym konaním nižšiu autorskú odmenu preukázal žalobca potvrdením PRS, e-mailovou komunikáciou a tabuľkou s údajmi o kapacite a cenách lístkov na koncert SADE live a tiež poukázaním na rovnaké praktiky konateľa žalovaného v iných spoločnostiach, najmä spoločnosti XL group a.s., cez ktorú taktiež dochádza k organizovaniu koncertov bez zaplatenia adekvátnej autorskej odmeny. Poukázal aj na množstvo súdnych konaní vedených medzi žalobcom a uvedenou spoločnosťou.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že naďalej popiera žalobcom tvrdený nárok čo do základu, tak aj do jeho výšky. Pokiaľ ide o výšku žalobcovi priznaného nároku zopakoval svoje námietky uvedené v odvolaní a ďalej uviedol, že žalobca sa s ním v hromadnej licenčnej zmluve nedohodol na žiadnej zmluvnej pokute alebo použití obdobného sankčného inštitútu, ktorý by oprávňoval žalobcu uplatniť si v prípade vzniku škody 200 % jej vyčísleného rozsahu. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia žalovanej sumy výlučne z titulu náhrady škody a nie zo žiadneho sankčného alebo iného titulu.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že správne mu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu škody voči žalovanému vo výške 200 % rozdielu medzi základnou sadzbou autorskej odmeny vyčíslenou podľa sadzovníka a zaplatenou nižšou odmenou, a to vzhľadom na ust. § 56 ods. 1 písm. f/ Autorského zákona, v znení účinnom do 31.10.2013, keď za ujmu sa v zmysle odborných výkladov k tomuto ustanoveniu považuje nemajetková ujma, ako aj majetková ujma, t.j. škoda v podobe skutočnej škody alebo ušlého zisku; ako aj vzhľadom na ust. § 442a ods. 2 Obč. zákonníka a časť I., bod 2., písm. a/ sadzovníka účinného v období od 01.01.2011 do 31.12.2013. Zároveň namietal, že procesná obrana žalovaného, ktorou sa snaží napadnúť výšku škody priznanej žalobcovi rozsudkom prvoinštančného súdu, nespĺňa podmienky uvedené v § 373 ods. 4 C.s.p., či v ust. § 366 C.s.p, a preto na ňu nemožno v odvolacom konaní prihliadať.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia žalovanej istiny s príslušenstvom; jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyšli najavo; vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery. Vec posúdil správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Obč. zákonníka Autorského zákona. Svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe vyhovel, aj riadne odôvodnil a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

8. Žalovaný vo svojom odvolaní zopakoval svoje námietky a argumenty, týkajúce sa vierohodnosti údajov o kapacite a cenách lístkov na predmetný koncert, vyplývajúcich z tabuľky predloženej žalobcom, ako aj týkajúce sa námietky premlčania, s ktorými sa však súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal v dostatočnom rozsahu, keď poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. Odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. a v podrobnostiach na ne odkazuje.

9. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia žalovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu, že pri uzatváraní hromadnej licenčnej zmluvy dňa 24.10.2011 s právnym predchodcom žalovaného ako usporiadateľom koncertu skupiny SADE live dňa 13.11.2011 vypočítal autorskú odmenu v sume 3.580,03 eur, ktorú právny predchodca žalovaného uhradil, na základe údajov o cenách vstupeniek a celkovom počte lístkov uvedených do predaja na koncert poskytnutých právnym predchodcom žalovaného v prílohe zmluvy, ktoré údaje však boli nepravdivé, o čom sa dozvedel v druhom polroku 2014 od zahraničnej organizácie

kolektívnej správy práv, a to organizácie PRS for Music, od ktorej obdržal relevantné údaje o cenách vstupeniek a celkovom počte lístkov uvedených do predaja na koncert, na základe ktorých autorská odmena vypočítaná podľa príslušného sadzobníka predstavuje výrazne vyššiu sumu. Rozdiel medzi autorskou odmenou, ktorá mala byť zaplatená a autorskou odmenou reálne zaplatenou, predstavuje sumu 20.179,97 eur, na základe čoho sa žalobca domáhal náhrady ujmy podľa osobitného predpisu v zmysle § 56 ods. 1 písm. f/ Autorského zákona, v znení účinnom do 31.10.2013, § 442 ods. 2 Obč. zákonníka a Časti I., bodu 2., písm. a/ sadzobníka, účinného v období od 01.01.2011 do 31.12.2013, v zmysle ktorých si žalobou uplatnil náhradu škody vo výške 200 % (t.j. dvojnásobku) rozdielu medzi autorkou odmenou vyčíslenou podľa sadzobníka a zaplatenou nižšou odmenou, a teda sumu 40.359,94 eur.

10. Za účelom preukázania svojich tvrdení o nepravdivosti údajov rozhodujúcich pre výpočet autorskej odmeny poskytnutých žalovaným žalobcovi pri uzatváraní zmluvy, predložil žalobca listinné dôkazy, a to e-mailovú komunikáciu zo dňa 19.09.2014 medzi žalobcom a zahraničnou organizáciou kolektívnej správy práv PRS for Music, v ktorej je výslovne uvedené, že obsahuje pripojené dokumenty, ďalej tabuľku s údajmi o predaji vstupeniek z hľadiska ich druhu, počtu a ceny a taktiež predložil potvrdenie vystavené spoločnosťou PRS for Music dňa 10.01.2017. Zhodnotením týchto listinných dôkazov aj vo vzájomných súvislostiach správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že preukazujú správne údaje o vstupenkách, ktoré sú rozhodujúce pre výpočet správnej výšky autorskej odmeny za predmetný koncert, keď prihliadol najmä na potvrdenie partnerskej zahraničnej organizácie kolektívnej správy práv PRS for Music zo dňa 10.01.2017. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na ďalší text predmetného potvrdenia, v ktorom táto zahraničná partnerská organizácia žalobcu výslovne v súvislosti s predmetným koncertom potvrdila, že dokumentácia zaslaná žalobcovi dňa 19.09.2014 je pravdivá a správa bola získaná od vedenia britskej umelkyne a skladateľky Sade, ktorej dielo táto organizácia zastupuje. Z tohto potvrdenia je teda zrejmé, že tabuľka predložená žalobcom bola prílohou e-mailovej komunikácie.

11. Z ust. § 120 ods. 1 O.s.p. účinného v čase začatia konania a resp. § 132 ods. 1, § 149 C.s.p. vyplýva povinnosť strán sporu označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, Dôkazným bremenom treba rozumieť procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní nebolo preukázané jej tvrdenie rozhodné podľa hmotného práva a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré konkrétne musí strana konania preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá sa má na sporný vzťah aplikovať a z ktorej potom vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda kto zo strán sporu je povinný stanovený okruh skutočností preukázať, a koho potom pri nesplnení tejto povinnosti postihuje nepriaznivý následok v podobe neúspechu v spore. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností spočíva na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

12. Žalobca si v konaní aj podľa názoru odvolacieho súdu splnil svoju procesnú povinnosť tvrdenia, keď už v žalobe uviedol rozhodujúce skutočnosti a taktiež si splnil aj dôkaznú povinnosť, a to predložením vyššie uvedených listinných dôkazov. Keďže žalobca preukázal ním tvrdenú skutočnosť, že právny predchodca žalovaného pri uzatváraní hromadnej licenčnej zmluvy uviedol nepravdivé údaje o vstupenkách, došlo k tzv. presunutiu dôkazného bremena na žalovaného v tom smere, že ho v konaní zaťažovala dôkazná povinnosť preukázať jeho tvrdenia, na ktorých založil svoju obranu v konaní, a to že jeho právnym predchodcom poskytnuté údaje žalobcovi pri uzatváraní hromadnej licenčnej zmluvy, týkajúce sa vstupeniek na koncert z hľadiska ich druhu, počtu a ceny, boli správne. Žalovaný však v konaní žiaden dôkaz o týchto skutočnostiach nepredložil, a preto správne posúdil jeho obranu spočívajúcu v popretí vierohodnosti údajov vyplývajúcich z elektronickej komunikácie a tabuľky predloženej žalobcom ako nedostatočnú, keď žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil skutočnosti z nej vyplývajúce. Nedôvodne žalovaný v odvolaní namieta, že nie je v jeho moci preukazovať obsah e-mailovej komunikácie medzi žalobcom a zahraničnou organizáciou kolektívnej správy práv, keď súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia nekonštatoval, že tento obsah žalovaný nepreukázal, ale že bolo v jeho moci predložiť dôkazy o reálnom počte a druhu vstupeniek zaradených do predaja v súvislosti s predmetným koncertom. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca predložil dostatok dôkazov, z ktorých obsahu vyplýva, že právny predchodca žalovaného vedome uviedol nepravdivé údaje žalobcovi pri uzatváraní zmluvy s cieľom znížiť sumu autorskej odmeny, ktorú sa zaviazal zaplatiť podľa sadzobníka, a teda škodu spôsobil žalobcovi úmyselne, keď vzhľadom na povahu a celkový počet nesprávností uvedených v údajoch poskytnutých žalobcovi pri uzatváraní zmluvy je zrejmé, že tieto nemohli vzniknúť v dôsledku chyby v písaní pri určovaní jednotlivých cien vstupného. Správne preto súd prvej inštancie posúdil objektívnu premiáčiu lehotu žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody ako 10-ročnú.

13. Žalovaný v odvolaní ďalej namietal aj výšku náhrady škody uplatnenú žalobcom a priznanú mu súdom prvej inštancie s tým, že priznaná mu mala byť iba skutočná škoda v sume 20.179,97 eur. Výšku žalobcom uplatneného nároku však žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nenamietal napriek tomu, že už zo žaloby žalobcu je zrejmé, že rozdiel medzi autorskou odmenou, ktorá mala byť zaplatená a autorskou odmenou reálne zaplatenou, vyčíslil žalobca v sume 20.179,97 eur a náhradu škody si uplatnil s poukazom na § 56 ods. 1 písm. f/ Autorského zákona, § 442a ods. 2 Obč. zákonníka a Časť I., bod 2., písm. a/ sadzobníka vo výške 200 % rozdielu medzi autorskou odmenou vyčíslenou v súlade so sadzobníkom a zaplatenou nižšou odmenou, a to v sume 40.359,94 eur. Keďže žalovaný v rámci procesnej obrany v konaní pred súdom prvej inštancie neuplatnil žiadne námietky týkajúce sa výšky škody vyčíslenej žalobcom a v odvolacom konaní žalovaný nepreukázal splnenie niektorej z podmienok uvedených v ust. § 366 písm. a/ až d/ C.s.p., nemožno na tieto námietky žalovaného v odvolacom konaní prihliadať. Napriek tomu však odvolací súd považuje za potrebné poukázať na body 37. a 38. odôvodnenia napadnutého rozsudku, z ktorých je zrejmé, že pri určení výšky náhrady škody priznanej žalobcovi súd prvej inštancie vychádzal nielen z ust. § 442 ods. 1 Obč. zákonníka, na ktoré poukázal žalovaný vo svojom odvolaní, ale aj z ust. § 442a Obč. zákonníka, v súlade s ust. § 56 ods. 1 písm. f/ Autorského zákona, na ktoré odkazuje Časť I. bod 2. Sadzobníka autorských odmien za používanie hudobných diel, platného od 01.01.2007, z ktorého ďalšieho textu vyplýva, že žalobca si svoj nárok v rovnakej výške môže uplatniť aj v prípade, ak zistí, že používateľ uviedol v licenčnej zmluve nepravdivé údaje.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že obsah odvolania žalovaného nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu, alebo by spochybnili správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom strán 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen

a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).